

b) w ust. 3 po wyrazach „następujących mnożników:” tekst tabeli otrzymuje brzmienie:

Poz.	Stanowisko	Mnożnik przeciętnego wynagrodzenia w sferze produkcji materialnej
1	2	3
1	prezes Polskiej Akademii Nauk, sekretarz naukowy Polskiej Akademii Nauk, przewodniczący Komitetu do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja”	2,80
2	sekretarz stanu, kierownik urzędu centralnego podlegającego nadzorowi prezesa Rady Ministrów, pierwszy zastępca prezesa Narodowego Banku Polskiego	2,60

1	2	3
3	wiceprezes Polskiej Akademii Nauk, zastępca sekretarza naukowego Polskiej Akademii Nauk, sekretarz wydziału Polskiej Akademii Nauk, podsekretarz stanu (wiceminister), zastępca kierownika urzędu centralnego podlegającego nadzorowi prezesa Rady Ministrów, kierownik urzędu centralnego podlegającego nadzorowi ministra lub komitetu Rady Ministrów, wiceprezes Narodowego Banku Polskiego	2,50
4	zastępca kierownika urzędu centralnego podlegającego nadzorowi ministra lub komitetu Rady Ministrów, dyrektor generalny w ministerstwie i urzędzie centralnym	2,20

- 4) w § 3 w ust. 3 wyrazy „na wniosek” zastępuje się wyrazem „przez”;
 5) w § 4 ust. 1 i oznaczenie ust. 2 skreśla się;
 6) § 6 skreśla się;
 7) § 7 i 8 oznacza się jako § 6 i 7.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1989 r.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. K. Barcikowski

36

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 20 lutego 1989 r.

w sprawie zasad wynagradzania sędziów Sądu Najwyższego i członków Biura Orzecznictwa.

Na podstawie art. 50 ustawy z dnia 20 września 1984 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 45, poz. 241) Rada Państwa uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Sędzia Sądu Najwyższego otrzymuje wynagrodzenie zasadnicze przy zastosowaniu mnożnika 2,2 przeciętnego wynagrodzenia w sferze produkcji materialnej.

2. Członkowie Biura Orzecznictwa nie będący sędziami Sądu Najwyższego otrzymują wynagrodzenie zasadnicze według zasad obowiązujących dla sędziów sądów wojewódzkich.

§ 2. 1. Ustala się dla sędziów Sądu Najwyższego oraz członków Biura Orzecznictwa stawki dodatku funkcyjnego przy zastosowaniu następujących mnożników przeciętnego wynagrodzenia w sferze produkcji materialnej:

Stawka	Mnożnik
1	0,20
2	0,30
3	0,40
4	0,45
5	0,50
6	0,55
7	0,60
8	0,65
9	0,70
10	0,75
11	0,80

2. Stawkę dodatku funkcyjnego przyznaje Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego.

§ 3. 1. Dyrektor Biura Orzecznictwa, dyrektor Biura Prezydzialnego oraz przewodniczący wydziałów w izbach otrzymują dodatek funkcyjny w stawce 8—11.

2. Kierownik działu w Biurze Orzecznictwa otrzymuje dodatek funkcyjny w stawce 5—9.

3. Sędzia Sądu Najwyższego otrzymuje dodatek funkcyjny w stawce 5—7.

4. Sędzia delegowany do zastępczego pełnienia czynności sędziowskich w Sądzie Najwyższym otrzymuje dodatek funkcyjny w stawce 1—5.

5. Członek Biura Orzecznictwa otrzymuje dodatek funkcyjny w stawce 1—5.

6. W razie zbiegu uprawnień do dodatków funkcyjnych, przysługuje jeden wyższy dodatek.

§ 4. Kwoty wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego zaokrągla się do 100 zł w górę.

§ 5. 1. Tworzy się fundusz nagród w wysokości 3% planowanego funduszu wynagrodzeń osobowych sędziów Sądu Najwyższego i członków Biura Orzecznictwa, pozostający w dyspozycji Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego.

2. Fundusz nagród, o którym mowa w ust. 1, może być podwyższany przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia.

§ 6. W sprawach nie uregulowanych niniejszą uchwałą, do sędziów Sądu Najwyższego i członków Biura Orzecznictwa

nictwa mają odpowiednie zastosowanie przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214, z 1984 r. Nr 35, poz. 187 i z 1988 r. Nr 19, poz. 132), a nadto przepisy o wynagrodzeniu pracowników urzędów państwowych, wydane na podstawie tej ustawy, dotyczące przyznawania dodatków za wieloletnią pracę i nagród jubileuszowych.

§ 7. Do sędziów Izby Wojskowej stosuje się przepisy o uposażeniu żołnierzy.

§ 8. Traci moc uchwała Rady Państwa z dnia 12 grudnia 1985 r. w sprawie zasad wynagradzania sędziów Sądu Najwyższego i członków Biura Orzecznictwa (Monitor Polski Nr 43, poz. 272, z 1987 r. Nr 6, poz. 42, z 1988 r. Nr 4, poz. 31 i Nr 28, poz. 243).

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1989 r.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. K. Barcikowski

37

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 20 lutego 1989 r.

w sprawie zasad wynagradzania prokuratorów oraz asesorów i aplikantów prokuratury.

Na podstawie art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 31, poz. 138 i z 1989 r. Nr 4, poz. 24) Rada Państwa uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy uchwały stosuje się do prokuratorów oraz asesorów i aplikantów powszechnych jednostek organizacyjnych Prokuratury Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Ilekroć w uchwale mowa jest o prokuratorach, należy przez to rozumieć również wiceprokuratorów.

§ 2. 1. Ustala się wynagrodzenie zasadnicze przy zastosowaniu następujących mnożników przeciętnego wynagrodzenia w sferze produkcji materialnej:

przeciętnego wynagrodzenia w sferze produkcji materialnej:

Stawka	Mnożnik
1	0,20
2	0,30
3	0,40
4	0,45
5	0,50
6	0,55
7	0,60
8	0,65
9	0,70
10	0,75
11	0,80

Lp.	Stanowisko	Mnożnik
1	prokurator Prokuratury Generalnej	2,2
2	prokurator wojewódzki	2,2
3	wiceprokurator Prokuratury Generalnej	2,1
4	prokurator prokuratury wojewódzkiej	2,0
5	wiceprokurator prokuratury wojewódzkiej	1,8
6	prokurator rejonowy	1,8
7	prokurator prokuratury rejonowej	1,7
8	wiceprokurator prokuratury rejonowej	1,6
9	asesor	1,4
10	aplikant w pierwszym roku pracy w następnych latach	1,0 1,1

2. Wynagrodzenie zasadnicze dla aplikantów przyznaje prokurator wojewódzki.

§ 3. 1. Ustala się dla prokuratorów stawki dodatku funkcyjnego przy zastosowaniu następujących mnożników

2. Stawkę dodatku funkcyjnego przyznaje Prokurator Generalny lub z jego upoważnienia prokurator wojewódzki.

§ 4. 1. Tabelę stawek dodatku funkcyjnego dla prokuratorów zawiera załącznik do uchwały.

2. Prokuratorom prokuratur rejonowych i wojewódzkich może być przyznany dodatek funkcyjny w stawce 1—2, jeśli wykonują funkcje koordynacyjne w zakresie nadzoru.

3. W razie zbiegu uprawnień do dodatków funkcyjnych, przysługuje jeden wyższy dodatek.

§ 5. Kwoty wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego zaokrągla się do 100 zł w górę.

§ 6. 1. Prokuratorowi, któremu powierzono okresowe pełnienie funkcji kierowniczej, przyznaje się na czas jej sprawowania odpowiednią stawkę dodatku funkcyjnego.

2. Prokuratorowi oddelegowanemu do pracy w Prokuraturze Generalnej na okres dłuższy niż 2 miesiące przyznaje się na czas trwania delegacji wynagrodzenie przewidziane dla wiceprokuratora Prokuratury Generalnej.